

prioriteter og uden kommunegaranti til de i loven hidtil fastsatte maksimale lånegrænser for lån mod kommunegaranti.

§ 2. Såfremt byggelånsrenten overstiger nationalbankens diskonto med mere end $\frac{1}{2}$ pct., skal ministeren for byggeri og boligvæsen med sikkerhed i ejendommen yde forskudslån, der til enhver tid forrentes med Danmarks nationalbanks diskonto og forfalder senest ved den første prioritering af ejendommen.

§ 3. Ministeren for byggeri og boligvæsen foranlediger loven genoptrykt med de af nærværende lovs §§ 1 og 2 følgende ændringer.

Ved fremsættelsen begrundede *Alvida Larsen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne lovforslaget således:

„For at tilfredsstille boligbehovet, d. v. s. for at dække den årlige tilvækst og for at likvidere bolignøden, er et boligbyggeri af 30 000—35 000 lejligheder årligt nødvendigt.“

I 1948 var planen for boligbyggeriet fremskaffelse af 20 000 lejligheder. Da der imidlertid behøves 15 000 lejligheder alene til dækning af det normale behov, var der således kun 5 000 lejligheder til at stoppe bolignøden med.

Bortset fra, at der i 1948 heller ikke fuldførtes 20 000 lejligheder, men kun 17 000, er der ikke fuldført flere lejligheder, end hvad der er absolut nødvendigt til dækning af det normale behov, og bolignøden er derfor stadig katastrofal stor.

Selvom der nu er materialer og arbejdskraft til rådighed, er der ikke heller udsigt til, at boligproduktionen i 1949 vil formindske bolignøden. Tværtimod tyder udviklingen på, at bolig-situationen er ved at skifte karakter.

Der kan peges på, at de private banker nu nægter at yde byggelån. For nybyggeriets vedkommende kan der peges på, at der allerede har vist sig vanskeligheder med udlejning af lejligheder. Det gælder ikke blot spekulationsbyggeriet, men også det sociale boligbyggeri har mærket vanskelighederne med udlejningen. Der er behov for boliger, men der er ikke længere råd.

Det er således ikke længere materialer og arbejdskraft, men de høje omkostninger, der begrænser boligproduktionen. Boligbyggeriets billiggørelse er derfor en absolut nødvendighed.

Omkostningsniveauet kunne bl. a. nedbringes ved en formindskelse af avancerne såvel på materialer som i selve byggeriet, som er urimeligt høje, men det vil også være et bidrag til fremskaffelse af det nødvendige antal lejligheder at anvende en anden finansieringsform, der muliggør en nedsættelse af huslejen.